

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Med hensyn til udvalgsbehandling stiller jeg følgende forslag:

Lovforslagene under punkt 11 og 15 henvises til Retsudvalget, lovforslagene under punkt 12 og 14 henvises til Kommunaludvalget, og lovforslaget under punkt 13 henvises til Socialudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 338:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Forbedret budgetgaranti, ændringer vedrørende skattereform og bruttoficering af sociale ydelser, ændret opgørelse af de amtskommunale udgiftsbehov).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 1/6 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Dette lovforslag er ikke noget let tilgængeligt forslag. Lovteksten er godt nok kort, men bilag og bemærkninger indeholder en masse teknik og indeholder endvidere forudsætninger, som der skal udvises en stor hensyntagen til, nemlig de forhandlinger, der tidligere har været mellem stat, amter og kommuner.

Derfor er det også på sin plads allerede her fra starten af mine bemærkninger at påskønne de forhandlere, som forud for fremsættelsen af lovforslaget har siddet og forhandlet og har udvist positiv vilje til at nå frem til et forslag, som alle parter har grund til at være godt tilfredse med.

Lovforslaget indeholder dels forslag om justeringer af udlignings- og tilskudssystemet i tilknytning til regeringens skattereformforslag og de foreslåede bruttoficeringer af pensioner og kontanthjælp, dels forslag om forbedring af de kommunale budgetgarantiordninger.

Skattereformen har naturligvis en vis indvirkning på kommunernes økonomi i form af bl.a. ændret skattegrundlag og ændrede udgifter til kontanthjælp. Men omfanget er stærkt begrænset, idet der gennemføres justeringer, der i væsentligt omfang udligner konsekvenserne af skattereformen.

For det første er der sket en regulering af vægtene for opgørelsen af kommunernes udgiftsbehov.

For det andet foretages der nogle mindre justeringer i landsudligningen af beskatningsgrundlaget, hvor der især tages hensyn til de kommuner, der har et svagt beskatningsgrundlag.

For det tredje foreslås der en særlig overgangsordning for tilskuddet i 1994.

For det fjerde gennemføres der et 3-årigt overgangstilskud til de kommuner, der som følge af bruttoficeringen får et tab, vel at mærke dem, der har et tab, der overstiger 0,2 pct. af kommunernes og amtskommunernes beskatningsgrundlag. Her skønnes det ifølge bemærkningerne, at der kun er ca. 20 kommuner, der bliver berørt heraf, og at det samlede beløb kun omfatter 15 mio. kr.

For det femte søges der en særlig pulje for vanskeligt stillede kommuner på en sådan måde, at for dem er der mulighed for, at der efter ansøgning kan ydes særlige tilskud.

Der er et enkelt område, som jeg finder der er grund til at give en ekstra opmærksomhed, og det er naturligvis hovedstadsområdet. Alene skattereformen flytter her pæne beløb fra amterne i Københavnsområdet til Københavns og Frederiksberg Kommuner. Sammenlagt med de foreslåede ændringer i udlignings-systemet, hvor der ikke indføres nye sociale faktorer, sker der en yderligere tilførelse af ressourcer til Københavns og Frederiksberg Kommuner. Det betyder, at det nu er muligt at nå tæt op på de påviste kompensationsbehov til København uden at gennemføre ændringer i sygehusudligningen fuldt ud.

Efter de undersøgelser, der på det seneste er udarbejdet, er der vel ingen, der er i tvivl om,